

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

Dragi prijatelji!

V tokratni številki glasila MOJ BERNI vas naslavljamo kot člane istoimenske skupine, ki očitno še kako deluje. In tega smo zelo veseli, še najbolj seveda ustvarjalke glasila, ki je pred vami. Zdaj izhajamo seveda le v elektronski obliki, kar je najceneje in finančno še dosegljivo, če vam je glasilo všeč, pa si ga boste natisnili sami in shranili za poznejše branje.

Upamo, da ste si v svoj koledar že pripisali datum našega zadnjega letošnjega druženja, vabilo pa ste dobili po elektronski poti. Veseli bomo, če se nam boste pridružili na izletu na morje, v Sečo: če ta čudoviti košček naše deželice poznate, veste o čem pišemo, če pa ga še niste odkrili, pridite in zagotavljamo vam, da se boste še vračali. Predvsem v dneh, ko nas na celini zamorita megla in mraz, na Obali že boža sonce in nam vrne dobro voljo. Slednja pa je v teh časih zlata vredna!

Vsem seveda ne bomo mogli seči v roko ob iztekajočem se letu, zato vam v želimo neskončno lepo leto 2019, veliko veselih dni z vašimi berniji, predvsem pa zdravja, zdravja, zdravja...! Če bomo zdravi in če bodo zdravi naši berniji, bo življenje skoraj popolno.

Tople objeme in prischna voščila vam pošiljamo

Nina, Barbara, Mateja in Mojca

Jesenski pohod po naravi in zgodovini vasi Cerovo

Številni člani skupine Moj berni smo se na prvo oktobrsko soboto zbrali na Dolenjskem blizu Grosuplja. Letošnje jesensko druženje smo namreč začeli z ogledom Tabora Cerovo. Spotoma smo obiskali votlino Sv. Antona, zavetnika živali. Naši kosmatinci so sprehod izkoristili po svoje, mi pa smo postali še pri zvonu želja. Po kratkem vzponu smo prispeli do protiturskega tabora na razgledni vzpetini, ki je bil zgrajen konec 15. stoletja. Prijazna lokalna vodička nam je o taboru povedala veliko zanimivega. Obzidje okoli cerkvice sv. Nikolaja so zgradili okoliški kmetje, da bi se zavarovali pred turškimi vpadi na slovensko ozemlje. Tabor Cerovo je eden redkih protiturskih taborov, ki so se ohranili do današnjih dni. Po svoji velikosti spada med manjše tabore. Dvovišinsko obzidje s številnimi strelnimi linami in tremi stolpi predstavlja kmečko arhitekturo najvišjega nivoja. Stolpi so razporejeni tako, da omogočajo nadzor nad vso okolico.

V cerkvi sv. Nikolaja, ki je zgrajena na ostankih prazgodovinskega naselja, nas je Milica navdušila z milim petjem. Cerkev je prvič ome-

njena v pisnih virih leta 1526, današnjo obliko je dobila leta 1702. Notranjost cerkvice krasijo freske iz začetka 16. stoletja. Po adaptaciji (1999) je Tabor Cerovo postal eden najpomembnejših kulturno-zgodovinskih spomenikov v Sloveniji.

Sledil je spust v vas Cerovo, kjer so nam ob prigrizku domačini povedali nekaj osnovnih informacij o naravoslovni učni poti »Po sledih vodomca«.

Log pod vasjo Cerovo s svojo ureditvijo predstavlja primer dobro vzpostavljenega odnosa med sodobnim človekom in naravo, ki jo je treba ohranjati in njeno življenje približati ljudem. Ob ribniku je urejena ornitološko-botanična krožna učna pot »Po sledih vodomca« z opazovalnico za ptice, iz katere je mogoče v miru opazovati in fotografirati tamkajšnje ptice, spremljati igro kačjih pastirjev ali pa le prisluhniti žabjemu regljanju in zvokom narave. Mejica ob učni poti, zasajena z različnimi vrstami grmovnic, in nasad dreves na otoku predstavljata zavetje in hrano mnogim pticam, ki živijo ob gozdu, na travniku in ob vodi. Nad sadovnjakom in zeliščnim vrtom, v katerem uspevajo številne medovite rastline, stoji čebelnjak. Log pod vasjo Cerovo se nahaja na čudovitem stiku gozda in travnikov, tik ob odseku Evropske pešpoti E6 med Grosupljem in Županovo jamo.

Naši berniji so to pot prehodili na povodcih. Po skupinskem fotografiranju smo se polni lepih vtisov o domovanju mnogih živalskih in rastlinskih vrst, ki so si v zavetju mejice in trstja našle svoj dom, napotili na okusno kosilo.

Mateja Pečar

Prvomajsko potepanje

Kot vsako leto doslej se smo se z našimi berniji s pomočjo agencije RELAX spet odpravili na prvomajsko potepanje. Letos smo po nekajletnem obisku Istre in Dalmacije spet obiskali otok Cres, kamor smo prispeli čez otok Krk in nato s trajektom iz Valbiske v Merag. Nastanjeni smo bili v hotelu Kimen v mestu Cres, v popolnoma obnovljeni depandansi, kjer je bivanje prijazno tudi za naše kosmatince.

Člani skupine Moj berni smo izbrali odlično lokacijo za praznični odklop, saj smo imeli že pravo poletje. Uživali smo v kopanju na plaži hotela, na sprehodih ob obali in po ozkih ulicah tega severno-jadranskega mesteca, ki je drugo največje mesto v creško-lošinjskem

arhipelagu. Beneški vpliv je dobro opazen na številnih cerkvah, palačah, mestnih vratih in stolpih. Naši berniji pa kar niso mogli odtrgati pogleda z labodov, ki so se pozibavali na morski gladini mestnega zaliva.

Drugi dan smo obiskali Osor, starodavno in pomembno mesto za morjeplovce. Mnogi ga označijo za muzej na prostem. Leži tik na ožini, kjer otok Cres in otok Lošinj povezuje majhen dvizni most. Po prijetnem sprehodu je sledilo prvo letošnje morsko kopanje bernijev v zalivu Bijar. Najbolj zagnana sta bila Fellow in Fanny, kmalu so jima sledili še drugi. Po prihodu iz vode so se seveda najprej silovito

otresli, nato pa je bilo na vrsti valjanje ali, boljše rečeno, masaža na pesku. Potem smo se podali še do Nerezin na Lošinj, kjer so nekateri nostalgичno obujali spomine na morske počitnice v otroštvu. Dan smo zaključili s prijetnim sprehodom ob sončnem zahodu in klepetom pod oljkami in figami v bližini naših teras.

Naslednje dopoldne smo se odpravili prosti zgodovinski vasi Lubenice, ki je privlačna predvsem zaradi svoje lege. Nahaja se na 378 m visoki pečini, s katere se razlega pogled na znano prodnato plažo in na obalo Istre. Čudovita arhitektura hiš in številnih cerkvic,

edinstvena lega, strma pečina, ki se dviguje nad morjem, ter poseben način gradnje hiš so fascinantni že sami po sebi. Po izboru revije Bild je prodnata plaža pod vasjo Lubenice uvrščena na 15. mesto najlepših svetovnih plaž, vendar nam

do nje tokrat ni uspelo priti.

Zadnji dan je bil tudi letos za našo družbo dvojni praznik. 1. maja praznuje svoj rojstni dan Jure, zato smo se tudi letos najprej posladkali z okusno torto, ki so jo spekli v hotelu. Nato so se nekateri počasi odpravili proti domu, drugi pa smo se šli potepati po Lošinj. Najprej smo se ustavili v Malem Lošnju, katerega ime je morda malce zavajajoče, saj mesto sploh ni tako malo. Tamkajšnja promenada ob morju je čudovita. Za dodatno očarljivost poskrbijo še barvite stare hiše. Občudovanja vreden je muzej Apoksiomena, ki je izredno futuristično zastavljen in je v celoti posvečen 2000 let staremu bronastemu kipu grškega atleta, ki so ga našli v bližini Lošinja leta 1999.

Naše potepanje smo zaključili z ogledom Velega Lošinja, slikovitega mesteca, ki je znano po zdravilnem podnebju in bujni vegetaciji, obdan je namreč s starim borovim gozdom. Sprehodili smo se po čudoviti pešpoti, ki vodi po zalivčkih in je obdana z borovci, ter zdravo zadihali s polnimi pljuči. Spomladanski morski oddih smo tako zaključili polni energije za izzive, ki so nas čakali na celini.

Mateja Pečar

Poletje z bernijem ob in na Kolpi

Del letošnjega dopusta smo se skupaj z našo bernko Tally odločili preživeti ob najtoplejši slovenski reki Kolpi in naša izkušnja je bila več kot odlična.

Zelena lepota, ki jo Belokranjci radi poimenujemo »najdaljša slovenska riviera«, je najjužnejša slovenska reka ter sodi med najbolj čiste in neokrnjene reke na Slovenskem. Kako pester rastlinski in živalski svet ima, pove dejstvo, da je skoraj v celoti zaščiten pod okriljem Krajinskega parka Kolpa.

Reka Kolpa pa je tako priljubljena predvsem zato, ker v poletnem času voda doseže zelo visoke temperature in je tako primerna za kopanje, vožnjo s kanujem, raftom ali kajakom ter druge vodne radosti. Poleti so to pravcate toplice v naravi, ki skupaj s številnimi slapovi in brzicami ustvarijo neponovljiv užitek ob namakanju v reki. Uživali smo v hoji po jezovih, s katerih je bil predvsem za Tally odličen dostop v reko. Ker Tally ni ravno navdušena nad vodo, smo bili veseli, ker je tokrat prvič sama šla v vodo in vsak dan veliko plavala. Po kopanju je vedno največji užitek našla v valjanju po travi, nato pa v opazovanju preletov sivih čapelj in štorkelj, ki so gnezdile v vasi Krasinec. Supanje na mirni Kolpi nudi prav poseben užitek, tudi za Tally. Voda jo je velikokrat tako zamikala, da je kar s supa skočila vanjo.

Doživetje kampiranja na reki Kolpi je čisto drugačno kot na morju. Namestili smo se v enem od kampov neposredno ob Kolpi. Naše bivanje je spremljalo žuborenje vode in petje ptic. Čudovita narava in urejenost kampa ter prijaznost ljudi do psov so nas navdušili. V bližini so pohodniške in kolesarske poti, od vinorodnih gričev Bele krajine pa nas je ločilo le nekaj kilometrov. Sprehodi s Tally ob Kolpi v bližini Podzemlja so bili pravljici – pravi odklop v zelenem raj. Mimo pšeničnih polj in zanimivih lesenih glamping hišk nas je pot zanesla tudi do ribnikov in športnega letališča v vasi Prilozje. Zara-

di zanimanja za zgodovino te pokrajine smo obiskali tudi Otok pri Metliki, kjer stoji prenovljeno letalo Douglas DC-3 dakota. Spominja nas na partizansko letališče med drugo svetovno vojno, s katerega so zavezniki na varno odpeljali mnogo ranjenec, otrok, žena in starejših ljudi ter pripeljali na tisoče ton zavezniške pomoči.

Ena od pohodniških poti, ki so v Beli krajini zelo primerne za bernce, je tudi kraška učna krožna pot, ki se začne v Semiču. Odločili smo se, da se najprej zapeljemo do izvira Krupe, ki je najbolj vodnat in najlepši izvir v Beli krajini. Rečica izvira pod 30 metrov visoko skalo. Pot smo nato peš nadaljevali po kraškem svetu s številnimi vrtačami, manjšimi izviri, kamnitimi gmajnami, steljniki, naravno ohranjenim gozdom gradna in belega gabra. To je bila res izjemna učilnica v naravi. Z velikim zanimanjem smo si ogledali Judovsko hišo, nekdanjo vodno jamo nad Krupo, v kateri so našli ostanke poselitve iz kamene dobe. Tally se je radovedno sprehodila po jami in v njej malo počivala. Ta pohod nam je vsem nudil prijetno senco in osvežitev.

Čolnarjenje po Kolpi je posebno doživetje. Zaradi narave reke, ki skorajda nima brzic in nevarnih predelov, sodi spust med nezahtevne. Najeli smo velik kanu, v katerem se je varno peljala Tally, in kajak ter se podali na spust od Žuničev do Adlešičev. Kopali smo se lahko

skorajda kjerkoli, med spustom pa smo se ustavljali na otočkih, zgrajenih iz gladkega belega proda ter uživali ob šumenju jezev. Lepa Kolpa nas je znova očarala. Kot skriti biser se je lesketala v nešteti zelenih odtenkih. Veslali smo ob gozdnih rezervatih Marindolska in Hrastova loza, ob tem pa opazovali sive čaplje, ki domujejo v krošnjah najvišjih dreves. Naužili smo se tišine, miru ter čudovite flore in favne zaščitene naravnih spomenikov Krajinskega parka Kolpa. Proti koncu spusta smo pomahali še tabornikom na hrvaški strani reke, ki so postavili šotore tik ob reki.

Iz gostišč ob Kolpi smo odhajali zelo zadovoljnih obrazov, saj so tam mojstri za pripravo pečenih jagenčkov in odojkov, poleg zaščitene pogače pa so nam ponudili tudi belokranjsko povitico. Naša Tally je bila povsod dobrodošla in tako deležna posode s svežo vodo, kar je bil lep občutek.

Kocka je padla - na sončno stran Gorjancev še pridemo! Tam se je ohranila preprostost in veselje v ljudeh, ki še vedno živijo v objemu čudovite neokrnjene narave.

Mateja Pečar

Pes nikoli ne umre ... v resnici samo spi v vašem srcu

Vsak pasjeljubeč, ki je kadarkoli svoj dom, svoje srce in svoje življenje delil z najbolj ljubečim, zvestim in čudovitim štirinožnim kosmatincem, bo nekega dne izkusil tudi najbolj krut vidik tega edinstvenega odnosa. Izkušnja ob izgubi psa je univerzalna in skupna vsem pasjim lastnikom. Naslednji prispevek naj nam bo vsem v tolažbo in upanje.

»Pes nikoli ne umre. Tega pač ne zna. Nekega dne se utruji, postara, bolijo ga kosti. Seveda ne umre. Če bi umrl, si ne bi še vedno želel na sprehod, celo takrat, ko ga stare kosti prosijo: 'Ne, nikar. To ne bo v redu. Ostaniva doma.' Ne, pes si vedno želi na sprehod. Pa mogoče le za korak ali dva, preden se od onemoglosti sesede na tla. Takšen pač je.

Saj ne, da ne mara vaše družbe. Nasprotno, sprehod z vami je zanj nekaj najbolj pomembnega. Vse tiste vonjave, mačji iztrebki, izločki drugega psa, trohneča piščančja kost ... in vi. Zaradi vsega tega je njegov svet popoln, v popolnem svetu pa ni prostora za smrt.

Ko mislite, da je vaš pes umrl, vedite, da v resnici samo spi v vašem srcu. In še vedno močno maha z repom, zato vas srce tudi tako boli in kar naprej jokate. Kdo ne bi jokal, če mu kuža v srcu na vso moč maha z repom. To res boli! Ampak z repom maha samo takrat, ko se zbudi. Takrat, ko vam sporoča: 'Hvala ti! Hvala za to toplo mesto v tvojem srcu, kjer lahko v miru spim!'

Ko prvič tako zaspi, se ves čas zbujajo, zato vas tudi skozi boli. Čez nekaj pasjih let pa že spi nekoliko dlje, in tudi vam je lažje. Celo življenje je bil priden kuža in tudi zdaj, v vašem srcu, pridno spi vedno več časa. A naj vas to ne zavede. Ni 'mrtev'. To sploh ne obstaja. Spi v vašem srcu in ko najmanj pričakujete, se bo spet zbudil. Takšen pač je ...«

Vir: <http://www.dogheirs.com/dogs-never-die-sleeping-in-heart/>

Strupena žogica

Čeprav smo pri nas navajeni vsega in nas (vsaj mislila sem tako) nič več ne more presenetiti, se je prejšnji teden pokazalo, da temu pač ni tako ... Moja Happy ima prav posebno (netipično bernsko) navado – žogice. Pa ne žogice, ki ležijo naokrog in s katerimi se lahko tu in tam malo zabava ... nanje je dobesedno nora! Brez žogice ni sprehoda: žogico prinaša, dirja z njo ali pa samo hodi poleg mene in jo, seveda, nosi v gobčku. In ker je to najbolj uporabljan predmet pri nas, ima seveda tudi krajšo življenjsko dobo in občasno je potrebna zamenjava stare z novo. Ravno to smo naredili prejšnji teden, ko je stara žogica dokončno postala popolnoma neprepoznanih oblik.

Dobila je 'nov model' žogice, ker takšne, kot je bila prejšnja, ni bilo več mogoče kupiti. A že dan po menjavi se je prav vsak možen trenutek zapodila v travo in jo noro, prav obsedeno jedla. Sicer v tistem trenutku ni bilo videti nič drugega, a že sama divja paša trave je bila sumljiva. Ponoči pa se je nadaljevalo z bruhanjem in naslednji dan s hudo drisko. Kljub postu driska ni popustila, trava je bila še vedno nuja, videti je bilo tudi, da ji je slabo. Bilo je vedno slabše, postala je brez volje in na otip pretopla. Bila sem že v 'nizkem štartu' za odhod k veterinarju, ko mi je padlo na pamet, v čem je težava. ŽOGICA! Hrana namreč ni mogla biti, da bi kje med sprehodom kaj pojedla, pa sem bila tudi skoraj popolnoma prepričana, da ni. Zanimivo pa je bilo, da so bile težave hujše podnevi, ponoči pa je bilo praktično v redu in to ne glede na to, ali je kaj jedla oz. kaj je jedla. V teh vročih dneh smo namreč samo zjutraj lahko hodili na 'divjaške' sprehode, večerni pa so bili umirjeni, brez žogice.

Prišla sem do zaključka, da se je dejansko zastrupila z žogico – očitno je izdelana iz vse kaj drugega kot psu neškodljivih materialov. Takoj ko sem bila o tem prepričana, sem začela delati v tej smeri in do popoldneva je bila že nazaj stara, divjaška Happy. V trenutku, ko smo ukinili to konkretno žogico, je šlo stanje vidno na bolje. Danes, po nekaj dneh, je prebava že skoraj čisto urejena, slabo pa ji tudi ni več.

Rada bi samo poudarila, da smo vsi zelo osredotočeni na hrano, ki jo naši bernčki jejo, na igrače in ostalo pa vse preradi pozabljamo. Jaz sem predvsem vesela, da so moje sive celice premele celo situacijo in prišle do vzroka težave, ker v tem konkretnem primeru nihče drug ne bi mogel ugotoviti, v čem je problem ... In tako bi jo lahko zastrupljala v nedogled in ne upam si niti pomisliti, kako bi se to končalo.

Konkretna strupena žogica je bila tale na sliki, se pa bojim, da to ni edini škodljiv izdelek za pse. Zato je morda na mestu opozorilo, da kadar je s kužkom kaj narobe, pomislimo tudi na kaj drugega, ne samo na hrano ...

Barbara Šolc

SPOMIN na WENAYO

29. oktobra 2018 je minilo sedem mesecev, odkar smo se s hudo bolečino v srcu morali posloviti od Wenaye.

Bil je Veliki četrtek 29. marca 2018 na Veterinarski kliniki v Postojni, ko smo izvedeli za kruto resnico, da Wenayi ne moremo več pomagati. Ni dočakala osmega rojstnega dne. Diagnoza: tumor v hrbtenjači.

Skotila se je v Švici 8. avgusta 2010. Po treh letih je zamenjala dom in gospodarja, vendar so trdne vezi na stari dom in ljubeča skrbnika ostale ves čas do zadnje ure. Spomini na prijetne skupne ure, ki so trajale od jutra do večera, še vedno tlijo v podzavesti. Bila je prava bernka z nadgradnjo umirjenosti. Bila sva »zacopana« drug v drugega. Nisva rabila besed za sporazumevanje, vse je teklo kot dobro naoljen stroj.

Odločitev, da pomagava drugim, pomoči in pozornosti potrebnim, je bila več kot na mestu. S pomočjo mentorice Jane in somentoric sva iz dneva v dan nadgrajevala znanje in na koncu šolanja uspešno opravila izpit za terapijski par. Ob pogledu na sliko Wenaye z značko Tačke pomagačke – terapijski pes, ki stoji na pisalni mizi, obujam spomine na prehojeno pot, ki bi lahko še trajala, a je usoda ubrala drugo pot.

Wendy je bila terapevt tudi svoji družini. Bila je njen član, živeli smo skupaj v stanovanju. Sprehodi, srečanja in druženja so z njeno pomočjo ustvarila nova znanstva, ki trajajo tudi sedaj, ko je Wendy odšla.

Naša bernka je imela tri imena. Njeno uradno ime je bilo Wenaya, pri prvi lastnici Mojci je bila Weny, v Kamniku pa je na pobudo otrok iz vrtca postala in ostala Wendy iz zgodbe Peter Pana. Pri obiskih starejših pa je bila »moja punca«, ker so si težko zapomnili njeno ime.

V rehabilitacijskem centru Soča v Ljubljani je bila idealna terapijska moč za individualno delo s pacienti, še posebno ob pasjih pribojških. Ješča je bila do zadnjega dne.

Vroče pasje dni sva izkoristila za plavanje v Kamniški Bistrici. Uživala je v vodi in plavanju. Otepala se je le s problemi alergij na koži, dokler nismo dobili rezultatov testiranja in tako izvedeli, na katero hrano je alergična.

Dolgost življenja naših kosmatih štirinožcev je žal krajša od našega človeškega življenja. Slovo je toliko težje, ker kosmatinka potrebuje tvojo vsakodnevno pomoč, zato ti še toliko bolj zleze pod kožo. Misel, da si storil vse, kar je bilo v tvoji moči, te hrabri in opogumlja.

Kako naprej? Prepustimo času čas.

»DOGS DO SPEAK BUT ONLY TO THOSE, WHO KNOW HOW TO LISTEN.«

(Psi govorijo, a le s tistimi, ki jim znajo prisluhniti.)

Slavko LOŽAR

10 dejstev o kolčni displaziji, ki jih morda še ne veste

Ob nenehnem iskanju vzrokov in načinov za zdravljenje kolčne displazije vam v nadaljevanju podajamo nekaj gotovih dejstev in priporočil za zmanjšanje nje-nega nastanka.

1. Vsi mladički se rodijo z normalnimi kolki. Nastajanje displazije se začne kmalu po rojstvu, ko se hrustanec spreminja v kost. Najbolj kritično obdobje rasti je do 8. tedna starosti, zato je pomembno, da v tem času psi niso prekomerno hranjeni ali deležni prekomernega gibanja.
2. Genov, ki bi bili odgovorni za kolčno displazijo, niso zasledili pri nobeni pasmi. So pa našli gene, povezane z displazijo – zato naj bi bile določene pasme tej bolezni bolj podvržene, a povezava ni povsem dokazana. H kolčni displaziji so tako bolj nagnjeni nemški ovčarji, labradorci in bernski planšarski psi.
3. Bistveno je zgodnje odkrivanje. Šepanje in težave s sklepi lahko odkrijemo že pri štirih mesecih, kritično obdobje za zdravljenje pa je običajno do 24. meseca starosti, torej do zaključka rasti skeleta. Zato je pomembno, da znakov ne spregledamo in ne zapravimo tega dragocenega časa, v katerem je še mogoče ukrepati.
4. Pri igri bodite pozorni na zunanje dejavnike. Na samem vrhu seznama dejavnikov so ohlapni sklepi, teža in gibanje. Pomembno je, da ne pretiravamo z gibanjem in da pes ni pretežek. Prekomerna teža še bolj obremenjuje sklepe in povečuje tveganje za kolčno displazijo in osteoartritis.
5. Ohlapni sklepi so primarni vzrok kolčne displazije. Ohlapnost se razvije kmalu po rojstvu. Ker glava stegnenice ne prilega tesno v sklepno jamico, gibanje lahko povzroči poškodbe na sklepu.
6. Vzroki za ohlapnost niso znani. Najverjetneje gre za kombinacijo različnih dejavnikov, kot sta genetska šibkost in okoljski stres. Zgodnejše odkrivanje omogoča zgodnejše zdravljenje in ohranjanje stabilnosti sklepov.
7. Bolj izpostavljeni so mladički, ki so ob rojstvu težji ali hitro rastejo. Raziskave kažejo, da imajo psi, pri katerih je prehrana omejena, manjše tveganje za nastanek displazije kot psi na običajnih porcijah (in tudi dlje živijo!) Na žalost je veliko psov prekomerno težkih in prav to je najvplivnejši zunanji dejavnik za razvoj kolčne displazije.
8. Nadzorovano gibanje. Gibanje vsekakor krepi noge in medenico ter povečuje stabilnost kolčnega sklepa, prekomerno ali napačno gibanje pa je za sklep lahko celo škodljivo. Visoko intenzivne vaje za mladiče in mlade pse niso primerne. Naše priporočilo: pet minut gibanja za vsak mesec starosti (npr. 15 minut za 3-mesečnega kužka itd.).
9. Prehrana. Če psa hranite s popolno in uravnoteženo komercialno hrano, vam prehranskih dopolnil ni treba dodajati, razen seveda če vam to svetuje veterinar. Dodajanje kalcija je lahko celo škodljivo, zlasti pri k displaziji nagnjenih psih, zato se raje osredotočite na kakovostne in primerno velike obroke. Prehranska dopolnila za sklepe so najbolj učinkovita v kombinaciji z ustrezno prehrano in gibanjem, sama po sebi pa ne zagotavljajo čudežev.
10. Možno je zmanjšati nagnjenost k displaziji – z genetskim testiranjem in boljšim razumevanjem zunanjih dejavnikov, ki vplivajo na zdravje sklepov. Nadzorovana teža, ustrezno gibanje, kakovostna prehrana in zgodnje ukrepanje v primeru šepanja zmanjšujejo možnost pojava displazije ter posledično trpljenje in bolečine.

Vir:

https://www.viovet.co.uk/blog/p3035-10-things-you-didnt-know-about-hip-dysplasia?utm_medium=email&utm_campaign=August%20Dog%20Newsletter%20C%20-%202020-08-18&utm_content=August%20Dog%20Newsletter%20C%20-%202020-08-18+Version+A+CID_94db0f3ad5755ecd447c3885e29ad074&utm_source=Campaign%20Monitor&utm_term=Hip%20Dysplasia

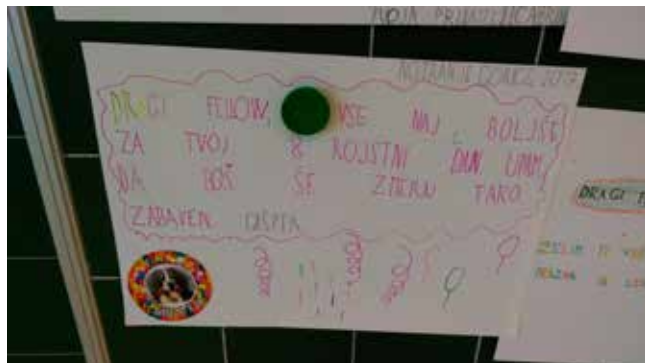

BERNSKE TAČKE POMAGAČKE ŠE NAPREJ V DELOVNEM ZAGONU

V četrtek, 22. marca, točno teden dni pred žalostnim dnevom, ko smo se poslovili od Wenaye, je Funny Girl Bernieshine oziroma naša Fanči nastopila svojo prvo pripravniško uro v Domu starejših občanov na ljubljanski Koleziji. V skladu s strokovnimi akti društva sva morali opraviti le 15 pripravniških ur (namesto 25 s Fellowom), kot se zahteva za drugega psa istega vodnika z uspešno opravljenim testiranjem pri Slovenskem društvu za terapijo s pomočjo psov »Tačke pomagačke«.

Mnogi me sprašujejo, zakaj sem se lotila še usposabljanja s Fani, saj je Fellow več kot primeren, uspešen in priljubljen terapevtski pes. Vemo, da je vsak pes (p)osebnost zase, za bernce pa to še bolj zagotovo velja. Tudi moja dva nista izjemi: veliki Fellow je nežen in občutljiv, prava bernska »mimoza«, ubogljiv in prilagodljiv, prijazno pripravljen za učenje kakšnega novega trička, pobiranja žogic, ... ali pa le mirno leži in dovoli, da mu na dlako pripenjamo ščipalke, ga česamo, božamo, pripenjamo rutice, Motita pa ga hrup in gneča, ne mara kričanja in razgrajanja. Fani je robustna psička, ki se ne mara učiti. Ne zna skoraj nobenih trikev. Kadar se s Fellowom uči česa novega, se skriva pod kavč in odspi še »eno rundico«. Ko pa je čas za akcijo, preskakuje ovire kot za stavo, skoči na bolniško posteljo, če je treba, razveseli ostarele s svojo šegavostjo in neukrotljivo energijo. Ne moti je, če so otroci malo bolj glasni. Kadar ji je nelagodno, enostavno odkoraka stran. Zaradi tako različnih delovnih pogojev je odlično, da lahko z izbiro psa uravnavam tudi njuno obremenjenost in izberem tistega, za katerega vem, da bo brez večjih naporov opravil terapevtsko uro in pomagal strokovnim delavcem doseči zastavljene cilje.

S Fani sva torej spomladi po opravljenem veterinarskem pregledu zavihali rokave in do konca maja izpolnili vse pogoje za izpit. Mentorica Jana Miklič je bila zadovoljna z nama, varovanci DSO Kolezija, kjer sva pokazali, kaj znava, pa tudi. Dne 22. junija je bila Fani tudi uradno potrjena kot terapevtski pes.

S Fellowom sva do jeseni izpolnila tudi pogoje za pristop k usposabljanju za pridobitev licence R.E.A.D. (Reading Education Assistance Dog). Licenco podeljuje ameriško društvo ITA (Intermountain Therapy Animals), zato moramo vodniki opraviti usposabljanje po njihovem programu in pisni izpit opraviti v angleščini. Fellow je za pomoč otrokom pri učenju branja več kot primeren, njegova vodnica pa se tega z veseljem učim od ure do ure. Dne 22. septembra je bil izpit za nama in 10. oktobra sva dobila tudi licenco.

Še vedno nam je vsem trem v veliko veselje naše delo pri »Tačkah pomagačkah«. Fellow in Fani to pokažeta z velikim navdušenjem, ko prinesem službeno oprsno, ovratnico z obeskomo in povodec, namenjen samo za delo. Vsakokrat, ko se s polnim nahrbtnikom pripomočkov odpravljamo od doma, se žalostni zavemo, da tako zelo pogrešamo družbo Slavka in Wenaye. Bila sta odlična in obetajoča terapevtski par, Wenayo pa pogreša tudi Slavko.

Mojca Sajovic

Surovo je najboljše!

(20.06.2018) V četrtek 14. junija 2018 se je odvijal seminar z naslovom The Science Behind Raw Feeding s predavateljem dr. Nickom Thompsonom iz Velike Britanije, pod pokroviteljstvom podjetja IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. in Natures Menu Ltd.

Dr. Nick Thompson, veterinar, homeopat in velik zagovornik surovega načina prehranjevanja psov in mačk, se je dotaknil tegob in predvsem bolezni, ki zastrašujoče naraščajo pri hišnih ljubljenceh – psih in mačkah ter v svoji osnovi izhajajo iz neustrezne prehrane.

Koncept hranjenja psov in mačk s surovo hrano ni trend, pač pa nekaj, kar je predvidela narava. V prvem delu seminarja je pojasnil tehte, s študijami dokazane razloge zakaj je surova hrana najbolj primerna dieta za psa ali mačko, medtem ko se je v drugem delu posvetil študijam primerov in prilagojeni surovi prehrani glede na posamezne zdravstvene težave in patološka stanja psov in mačk.

Ko ga vprašate po tem kakšna hrana je najprimernejša za pse, kot iz topa izstreli: »Surovo je najboljše!« Po izkušnjah dr. Thompsona so največje prednosti surove prehrane zagotovo zdravje zobovja (ki posledično vpliva na celoten organizem in vitalnost), boljša prebava, manj težav s kožo in dlako ter v splošnem zmanjšan obseg kroničnih obolenj. Veliko težav, ki jih veterinarji opažajo v zadnjem času, npr. debelost, ki je postala pandemija, diabetes pri mačkah, težave s kristali v urinu, na sveži hrani izzveni ali se znatno omili.

Ob prehranskih intolerancah postavlja dr. Thompson kunčje meso vselej na prvo mesto, ter se v splošnem poslužuje izločevalnih diet na osnovi surovih sestavin. Ostaja namreč eno dejstvo; surova hrana ne vsebuje konzervansov, barvil, ojačevalcev okusa in aditivov za katere velja, da so vse bolj pogost alergen. Pri tem dodaja tudi, da je surova dieta rešitev za vse pse, ki jih pestijo alergije na pršice.

Udeleženci seminarja, dr. Nick Thompson prvi z desne - avtorica fotografije: Lena Gregorčič

Veseli nas, da je bilo zanimanja za seminar med strokovno javnostjo veliko, odzivi odlični in seminar smo zaključili v želji, da se čez leto dni ponovno srečamo z novimi znanji na temo surove prehrane.

V kolikor vas boljše zanimajo vsebine s seminarja The Science Behind Raw Feeding, se obrnite na go. Tanjo Kožuh preko telefona 040 47 47 29 ali e-mail: tanja.kozuh@iris.si na oddelku veterine podjetja IRIS Mednarodne trgovine d.o.o.

Vabimo vas tudi k ogledu nekaj kratkih video vsebin, kjer lahko bolje spoznate Nicka Thompsona in njegov pogled na svežo, surovo in procesirano hrano.

<http://www.vet-magazin.si/Novice-podjetij/Veterinarska-industrija/iris/Surovo-je-najboljse.html>

dr. Nick Thompson DVM - avtorica fotografije: Lena Gregorčič

Kljub temu, da Skupina MOJ BERNI ni članica KZS, v nadaljevanju objavljamo **OBVESTILO UO KZS ČLANICAM KZS** **ki je objavljeno na spletni strani KZS.**

Upravni odbor KZS se je dne 24.10.2018 sestal na svoji izredni seji in analiziral ter razpravljal aktualno dogajanje na Kinološki zvezi Slovenije. Ugotovitve UO KZS so sledeče: 1. Dne 18.10.2018 je predsedniku KZS in članom UO KZS pretekel mandat. Obveznosti in odgovornosti UO KZS po preteku mandata, v kolikor novi UO KZS ni bil izvoljen in konstituiran določa statut KZS. 2. Od 10.9.2018 dalje je kot zakoniti zastopnik KZS v registru društev vpisan Blaž Kavčič. Blažu Kavčiču je leta 2017 potekel mandat in ni legitimen za zastopanje KZS. KZS je tako od 10.9.2018 dalje brez funkcionalnega zakonitega zastopnika. 3. Za 16.9.2018 je bivši predsednik KZS sklical volilno skupščino, ki jo je preko pisarne KZS 15.9.2018 tudi uradno preklical. 4. Skupina kinologov je dne 16.9.2018 na dvorišču stavbe UE Vič izpeljala »skupščino«, ki v KZS ni bila nikoli sklicana. Zato to ni bila skupščina KZS temveč »skupščina« skupine kinologov na pobudo Ivana Pildka z dne 15.9.2018 ob 20.21 članicam KZS preko e-pošte. 5. Omenjena skupina kinologov je izkoristila zmedo in kaotično stanje v katerem se je znašla KZS zaradi odpovedane volilne skupščine, iztekajočih se mandatov predsednika KZS in članov UO KZS ter pomanjkanje zakonitega zastopnika KZS in nelegitimno prevzela upravljanje KZS. 6. Ivan Pildek, Branko Tucovič in Katja Marinček zgolj s sklicevanjem na »skupščinske« sklepe in brez vsake legitimnosti izvajajo dejanja, katera so v nasprotju s statutom KZS. Glede na predstavljene ugotovitve je upravni odbor na svoji izredni seji med drugim soglasno sprejel sklep, kateri je izvršljiv takoj in se ga posreduje vsem članicam Kinološke zveze Slovenije: **SKLEP 1.** Na podlagi 90. člena Statuta KZS Upravni odbor KZS do izvolitve in konstituiranja novega UO KZS opravlja nujne in neodložljive posle Kinološke zveze Slovenije. 2. Upravni odbor KZS pooblašča Opeka Andraža za: a. Dajanje navodil zaposlenim na KZS b. Podpisovanje listin finančne narave c. Sklicevanje rednih in dopisnih sej upravnega odbora KZS d. Tekoče in sprotno podajanje pisnih poročil članom UO KZS o izvršenih aktivnostih iz alinee a, b, in c 3. Ugotovitev iz 2. točke tega sklepa veljajo le za nujne in neodložljive posle KZS in le za čas, ko je KZS brez zakonitega zastopnika. Dejstvo, da je Kinološka zveza Slovenije brez predsednika in funkcionalnega zastopnika, predstavlja veliko težavo in nevarnost za obstoj KZS. Na članicah KZS je, da čim prej skličejo in izvedejo izredno skupščino, na kateri bodo izvolile zastopnika KZS, ki se bo lahko vpisal v register društev in ki bo lahko legitimno imenoval volilno komisijo in legitimno sklical volilno skupščino v skladu z določili kot jih določa Statut KZS. Do takrat bo UO KZS skupaj s skupščinskimi in drugimi organi poskrbel, da bo KZS čim bolj normalno funkcionirala v okvirih tekočih in neodložljivih poslov in v skladu s Statutom KZS.

Za področje vzreje BPP je še vedno pristojna Državna vzrejna komisija pod vodstvom Jelke Simčič, spremenjena sestava komisije pa je naslednja:

Predsednik: Jelka Simčič, bpp.slo@gmail.com

Člani: Cvetka Bogovčič, Marija Kavčič, Katja Rožman

Za informacije v imenu VK se obrnite na naslov: Jelka Simčič, tel.: 01/ 28 222 89 – zvečer.

Seznam vzrejno pregledanih psov (stanje april 2018) najdete na spletni povezavi <http://www.kinoloska.si/wp-content/uploads/2018/04/seznam-vzrejnih-dovoljen-april-2018-2.pdf>

Veterinarji pozvani k aktivnemu boju proti dednim boleznim

(30.06.2017) WSAVA (World Small Animal Veterinary Association) je pozvala veterinarje k aktivnemu boju proti dednim boleznim in ozaveščanju rejcev o razpoložljivih testiranjih pred parjenjem njihovih živali.

Med svojim govorom na BSAVA kongresu 2017 je dr. Cathryn Mellersh, vodja oddelka za pasjo genetiko pri dobrodelni organizaciji Animal Health Trust in članica WSAVA - odbora za dedne bolezni, med drugim pozvala veterinarje tudi, naj se ne izogibajo neposredno povedati lastniku živali, da se je nepravilno odločil za parjenje, saj jih tako lahko odvrnejo od ponovne napake.

Strokovnjakinja je pojasnila, da je v zadnjih letih ozaveščenost o dednih boleznih predvsem pri psih opazno v porastu zahvaljujoč večjemu zavedanju o tveganjih, ki jih dedne bolezni predstavljajo za živali, tako s strani veterinarjev kot s strani lastnikov živali in rejcev.

Prav tako je pojasnila, da povečano zavedanje sovпада s pospešenim razvojem orodij in virov v boju proti dednim boleznim, vključno s spletno DNK bazo, ki jo je izdelal WSAVA - odbor za dedne bolezni in jo je podprlo podjetje Mars ter je brezplačno dostopna veterinarjem po vsem svetu.

V svojem predavanju se je osredotočila na Mendel simptom, ki ga povzroča mutacija enega gena ter pojasnila, da so te bolezni, običajno vezane na posamezne pasme, lahko zelo izčrpavajoče ter je zanje potrebna specialistična diagnoza. Kot primer je predstavila glavkom odprtega zakotja pri psih Shar-Pei, bolečo dedno bolezen, ki povzroča slepoto in za katero je njena raziskovalna skupina nedavno razvila DNK test. Poudarila je, da bo za večino Meldelovih simptomov mogoče razviti DNK test, ki je predvsem v primerih recesivnega gena, nujen za izločanje bolezni.

Pojasnila je, da apelirajo na veterinarje, ki bodo svetovali vzrediteljem za DNK analizo in upoštevanje rezultatov pri klinično prizadetih psih z namenom dolgoročnega zmanjšanja pojavnosti mutacije pri določeni pasmi, brez da bi zmanjšali genetsko raznolikost.

Ob tem je poudarila, da naj veterinar ne odsvetuje parjenja z nosilci gena, saj psi ne bi smeli biti izključeni iz vzreje le na podlagi ene mutacije, na katero je bil opravljen test. Namreč mutacija, za katero je bil pes testiran, ni edina genetska mutacija, ki jo ima nosilec.

Večina psov prenaša najmanj 50 recesivnih mutacij in v primeru selektivnega parjenja psov, ki niso nosilci Mendel simptoma, bi se povečala frekvenca drugih recesivnih mutacij, ki jih prenašajo »čisti« psi znotraj pasme, kar bi pomenilo pojav novih dednih bolezni.

Za vse veterinarje, ki bi želeli poglobiti znanje s tega področja, bodo na letošnjem WSAVA kongresu med 25. in 28. septembrom 2018 v Kopenhagenu dedne bolezni ena od glavnih tematik.

Pomoč pri inkontinenci steriliziranih psičk in starejših psov

(19.07.2018) Melisa veterina vam predstavlja nova izdelka iz svoje pestre ponudbe prehranskih dodatkov – DIALIX za pomoč pri težavah z inkontinenco

DIALIX B Canine za sterilizirane psičke in starejše pse

Mehanizem delovanja:

DIALIX® B vključuje dva najbogatejša vira izoflavonov (fitoestrogenov): Glycine max (soja) in Trifolium pratense (rdeča detelja).

Fitoestrogeni so skupina naravnih snovi rastlinskega izvora z nesteroidnimi lastnostmi, ki imajo pri živalih biološke učinke podobne estrogenu. Obstajajo štiri glavne skupine fitoestrogenov: izoflavoni (genistein, daidzein, glicitin, formononetin - glavni viri: soja in rdeča detelja), lignans (secoisolariciresinol, matairesinol, pinosresinol, lariciresinol - glavni vir: leča in žita), coumestan (kumestrol - glavni viri: detelja, lucerna in zelje) in derivati resorcinola (resveratrol - glavni vir: rdeče vino).

Fitoestrogeni nadzirajo urinsko inkontinenco, tako da se vežejo na receptorje 17-beta-estradiol v telesu, zlasti tiste, ki se nahajajo v mišicah mehurja in njegovem sfinktru ter pomagajo obnoviti fiziološki tonus mišic, ki je pogosto oslavljen po sterilizaciji ali posledično zaradi staranja živali.

In vitro (Reiter, E et col.) in in vivo študije kažejo, da imajo izoflavoni genistein in daidzein nevroprotektivno delovanje na ravni mehurja, saj lahko pomagajo nadzirati inkontinenco zaradi nevroloških motenj. Druge študije (Lee, YH et col., Tomaszewski, J et col.) kažejo, da je inkontinenca zaradi stresa povezana z nizkimi koncentracijami estrogena, zato lahko dopolnitev s fitoestrogeni pomaga pri zmanjšanju pojava urinske inkontinence. (info o bibliografiji dobite na podjetju)

- Ohranja mišični tonus mehurja, njegovo praznjenje in na splošno pravilno delovanje.
- Priporočljivo je nadzorovati sterilizirane psičke in starejše živali ter jim pomagati ob pojavu urinske inkontinence.

Odmerjanje:

Psi: 1 žvečljiva tbl. na 15 kg telesne teže enkrat dnevno ali razdeljena na 2 dela – en del zjutraj, drugi zvečer. (za 15 kg psa pakiranje za došča za 60 dni)

DIALIX V-10 za pse

Lastnosti delovanja učinkovin:

- Fitoestrogeni (soja in divji jam) povečajo mišični tonus mehurja in sfinktra
- Zaščita ledvic: lepljiva rehmanija
- Antibakterijsko delovanje: oljka
- protivnetno delovanje v mehurju: koruza
- protivnetno in protikognestivno delovanje v prostati: oljna buča in palmeto.
- Diuretik (spodbuja popolno izpraznitev mehurja): koruza, lepljiva rehmanija in vitamin B6.
- Ohranja mišični tonus mehurja, njegovo praznjenje in na splošno pravilno delovanje.
- Priporoča se tudi pri benignih spremembah prostate za pomoč pri zmanjševanju edemov in vnetij.

Odmerjanje:

Psi: 1 žvečljiva tbl. na 10 kg telesne teže enkrat dnevno. Pri odmerkih večjih od ene tablete razdelite odmerek na pol – pol količine zjutraj, pol zvečer.

Dodatne informacije in naročila na:

Melisa veterina d.o.o.

031 398 609 (Alenka Kropivšek, dr.vet.med.), alenka@melisasi.si

Vir: <http://www.vet-magazin.si/>

Plavanje koristi tudi našim štirinožcem

Poletje se posavlja in marsikdo je s svojim psom preživel čudovite počitnice ob vodi. Vsi psi sicer niso ljubitelji plavanja, a v vodi uživajo vsi. Morda vanjo zakorakajo le toliko, da se odžejajo, se namočijo in ohladijo, nekateri pa so prav aktivni plavalci. Njihovi skrbniki so pravi srečnejši! Plavanje je zabaven način osvežitve v vročih dneh, poleg tega pa koristi tudi zdravju in telesni kondiciji in s tem izboljšuje kakovost pasjega življenja.

Večina psov zna plavati – niso pa vsi tako spretni kot labradorci ali novofundlandci. Buldogi, jazbečarji in npr. čivave preprosto nimajo dovolj moči, da bi obdržali glavo nad gladino, zato je z njimi potrebno nekaj previdnosti. Za pse vseh velikosti obstajajo tudi rešilni oziroma plavalni jopiči, ki so uporabni tako za plavanje kot za reševanje iz vode, rehabilitacijo, vožnje s čolnom ali lov.

Če vaš pes rad plava, ga k temu spodbujajte z rednimi obiski plaže, jezera v parku ali bazena na domačem vrtu. Ko je prevroče in so možnosti daljših sprehodov močno okrnjene, prav plavanje psu omogoča, da se hladi in ostane v formi.

Če pes redno plava, bo morda imel nekaj težav z ušesi in kožo, a se jih da hitro rešiti. Ker se pH v ušesnem kanalu zaradi vlage lahko spremeni in je zato več možnosti za okužbo, poskrbite, da bodo ušesa čim bolj čista in suha (pomagate si lahko s sredstvom za čiščenje ušes).

Plavanje je torej zabavno, hkrati pa zelo dobrodejno tudi za zdravje. Pes je v vodi breztežnosten, njegove mišice, sklepi in kosti pa popolnoma razbremenjeni. Hidroterapija je izredno koristna v primeru prekomerne teže ali sklepnih obolenj, saj lajša kronične bolečine, pomaga pri okrevanju po operacijah in na splošno izboljšuje telesno kondicijo, ne glede na starost vašega psa.

Za starejše pse, ki zaradi utrujenih sklepov in pomanjkanja energije ne zmorejo biti več tako aktivni, bi morali biti plavanje skoraj 'na recept'. S plavanjem tudi starejši psi kurijo kalorije in brez obremenitve krepijo mišični tonus in sklepe. Voda lajša tudi bolečine zaradi artritisa.

Kako 'zdravilno' pa je bilo vaše poletje? Nekaj plavalnih utrinkov naših članov si lahko ogledate na fotografijah.

Nina Barlič

Vir:

https://www.viovet.co.uk/blog/p438-How_swimming_can_benefit_your_dog?utm_medium=email&utm_campaign=July%20Dog%20Newsletter%20A%20-%202002-07-18&utm_content=July%20Dog%20Newsletter%20A%20-%202002-07-18+CID_f0de8987e21a4ea041b235ada74cf2f&utm_source=Campaign%20Monitor&utm_term=How%20swimming%20can%20benefit%20your%20dog

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer;
e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletnih straneh.

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 2/2018;

Izdajatelj **Skupina MOJ BERNI**, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: **Nina Barlič**

Člani uredniškega odbora: **Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc**

Priprava: Amset d.o.o.